

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-107(52)/12/13/TN

Warszawa, dnia 1 lipca 2013 r.

DECYZJA DNR-1/56/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa spodni polarowych chłopięcych (kod EAN 5901208968473), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę „YAKAN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Olsztynie, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/136/2012 z dnia 31 grudnia 2012 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 21 stycznia 2013 r. przedsiębiorca „YAKAN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Olsztynie (zwany dalej „stroną postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Prezesem UOKiK”) nr DNR-1/136/2012 z dnia 31 grudnia 2012 r. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że spodnie polarowe chłopięce (kod EAN 5901208968473), zwane też: „spodniami polarowymi chłopięcymi” - ze względu na zastosowanie w nich, w obrębie pasa, wolnych końców sznurów ściągających bez ryglowania, a także ze względu na fakt, iż sznury te wystają z tunelu na długość większą niż 140 mm każdy, gdy ubiór jest całkowicie rozpięty i rozłożony na płasko - nie są bezpieczne i na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106

oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, nakazał stronie postępowania wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez te produkty wprowadzone na rynek. Ponadto, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 7 000 zł.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie art. 7, art. 8, art. 10, art. 11, art. 12, art. 77 § 1 i art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego w stopniu mającym istotny wpływ na wynik sprawy, art. 4, art. 5 i art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów poprzez uznanie, że spodnie polarowe chłopięce nie są produktami bezpiecznymi oraz art. 33a ust. 2 pkt 2 tej ustawy poprzez nałożenie kary pieniężnej, choć produkty te są bezpieczne.

W uzasadnieniu wniosku strona postępowania podniosła, że Prezes UOKiK przy ocenie bezpieczeństwa spodni polarowych chłopięcych oparł się wyłącznie na kryterium ich zgodności z wymaganiami normy PN-EN 14682:2009 „*Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznurki i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja*”, natomiast nie określił, jakie zagrożenia wiążą się z użytkowaniem spodni polarowych chłopięcych. Strona postępowania stwierdziła również, że w zaskarżonej decyzji nie wskazano, o ile przekroczono długość sznurów ściągających zastosowanych w tych spodniach. Strona postępowania oświadczyła, że nie otrzymała żadnych skarg i reklamacji na spodnie polarowe chłopięce, co świadczy, że produkty te są bezpieczne. Odnosząc się do nałożonej kary pieniężnej strona postępowania podniosła, że dostosowała spodnie polarowe chłopięce do wymagań normy PN-EN 14682:2009, a wprowadzenie na rynek produktu niezgodnego z normą nie wynikało ze złej woli, ale z braku wiedzy o istnieniu „kazuistycznych norm”, które ponadto nie obowiązują w Chinach, gdzie spodnie zostały wyprodukowane. Ponadto strona postępowania stwierdziła, że Prezes UOKiK przy określaniu korzyści majątkowej, zamiast przychodu, powinien uwzględnić dochód osiągnięty ze sprzedaży spodni polarowych chłopięcych.

W związku z kwestionowaniem dokonanej oceny bezpieczeństwa spodni polarowych chłopięcych, pismem z dnia 5 lutego 2013 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o zwolnienie próbki rozjemczej ww. spodni, zabezpieczonej w toku kontroli w hipermarkecie CARREFOUR w Sosnowcu, oraz ponowne przeprowadzenie oceny organoleptycznej tych produktów.

W piśmie z dnia 12 lutego 2013 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował, że przeprowadzenie badań próbki rozjemczej spodni polarowych chłopięcych nie jest możliwe, ponieważ egzemplarze spodni stanowiące tę próbkę zostały odebrane przez stronę postępowania.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, pismem z dnia 18 lutego 2013 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania próbki rozjemczej spodni polarowych chłopięcych Śląskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o wyjaśnienie, czy zadeklarowane przez nią działania naprawcze dotyczyły produktów będących przedmiotem postępowania oraz w jaki sposób organ nadzoru naruszył art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z dnia 1 marca 2013 r. strona postępowania poinformowała, że nie posiada próbki rozjemczej spodni polarowych chłopięcych, bowiem „*przedmiotowe próbki zaginęły*”. Strona postępowania wyjaśniła, że podjęte przez nią działania naprawcze dotyczyły spodni polarowych chłopięcych (kod EAN 5901208968473), które posiada na stanie magazynowym, na dowód czego przekazała po jednej parze spodni Prezesowi UOKiK oraz Śląskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej. Ponadto strona postępowania stwierdziła, że Prezes UOKiK naruszył art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, bowiem nie zapewnił jej czynnego udziału w sprawie poprzez nieudzielenie informacji, na czym polega realne zagrożenie stwarzane przez spodnie polarowe chłopięce, wtedy strona postępowania miałaby możliwość wykazania, iż spodnie te nie stwarzają żadnego zagrożenia.

Pismem z dnia 12 marca 2013 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie badań organoleptycznych spodni przekazanych przez stronę postępowania.

W odpowiedzi, pismem z dnia 15 marca 2013 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał sprawozdanie z badań organoleptycznych spodni otrzymanych od strony postępowania oraz poinformował, że spodnie te są innym produktem niż spodnie polarowe chłopięce, będące przedmiotem niniejszego postępowania.

Pismami z dnia 28 marca 2013 r. Prezes UOKiK zwrócił się do dwóch dystrybutorów spodni polarowych chłopięcych m.in. o przekazanie informacji, czy strona postępowania powiadomiła ich o zagrożeniu stwarzanym przez te produkty i konieczności wstrzymania ich sprzedaży, a także czy odebrała od nich egzemplarze ww. spodni.

Pismem z dnia 9 kwietnia 2013 r. pierwszy dystrybutor – przedsiębiorca „CARREFOUR Polska” sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie – poinformował Prezesa UOKiK, że informacje o zagrożeniu stwarzanym przez spodnie polarowe chłopięce oraz konieczności wstrzymania sprzedaży tych produktów otrzymał w wyniku kontroli Inspekcji Handlowej przeprowadzonej w hipermarkecie CARREFOUR w Sosnowcu w kwietniu 2012 r. Przedsiębiorca wyjaśnił, że w następstwie tej kontroli zwrócił stronie postępowania pozostałe spodnie polarowe chłopięce posiadane na stanie magazynowym oraz przedstawił Prezesowi UOKiK faktury korygujące potwierdzające tę okoliczność.

Drugi dystrybutor – przedsiębiorca „AUCHAN Polska” sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie – pismami z dnia 9 i 30 kwietnia 2013 r. poinformował Prezesa UOKiK, że strona postępowania nie powiadomiła go o zagrożeniu stwarzanym przez spodnie polarowe chłopięce oraz konieczności wstrzymania sprzedaży i dokonania ich zwrotu. Przedsiębiorca wyjaśnił też, że 511 par spodni zwrócił w październiku 2011 r., a powodem zwrotu była niezgodność towaru z umową (zamiast spodni polarowych przedsiębiorca otrzymał spodnie bawełniane), zaś 40 par spodni zwrócił w listopadzie 2011 r. Ponadto przedsiębiorca ten oświadczył, że obecnie posiada 396 spodni polarowych chłopięcych na stanie magazynowym.

Pismem z dnia 17 maja 2013 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że przekazane przez nią spodnie polarowe różnią się od spodni polarowych chłopięcych będących przedmiotem postępowania, w związku z czym zachodzi wątpliwość, czy spodnie te są przedmiotem niniejszego postępowania. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o wyjaśnienie rozbieżności między deklaracją zawartą w piśmie z dnia 1 marca 2013 r., iż obecnie posiada spodnie polarowe chłopięce, a oświadczeniem złożonym w toku kontroli Inspekcji Handlowej we wrześniu 2012 r., że wszystkie egzemplarze spodni sprzedała dwóm dystrybutorom. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Pismem z dnia 28 maja 2013 r. strona postępowania poinformowała, że spodnie, które przekazała Prezesowi UOKiK oraz Śląskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej, zostały przez nią zaprojektowane. Ponadto strona postępowania wyjaśniła, że spodnie polarowe chłopięce, które obecnie posiada na stanie magazynowym, otrzymała w wyniku zwrotu dokonanego przez jej dystrybutora w maju 2013 r., jako dowód przedstawiła faktury korygujące potwierdzające odebranie od przedsiębiorcy „AUCHAN Polska” sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie 159 spodni polarowych chłopięcych.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 października 2009 r., II OSK 1565/08). Powyższe stanowisko Sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie

przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak celowość i słuszność rozstrzygnięcia.

We wniosku z dnia 21 stycznia 2013 r. strona postępowania zakwestionowała w całości decyzję Prezesa UOKiK nr DNR-1/136/2013 z dnia 31 grudnia 2012 r. W związku z tym, Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania ponownie dokonał analizy całego zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego.

Przedmiotem postępowania zakończonego decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/136/2013 z dnia 31 grudnia 2012 r. było ustalenie, czy spodnie polarowe chłpięce spełniają ogólne wymagania bezpieczeństwa. Badania organoleptyczne przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej wykazały, że spodnie te mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia i życia dzieci z uwagi na zastosowanie w nich, w obrębie pasa, wolnych końców sznurów ściągających bez ryglowania, a także ze względu na fakt, iż sznury te wystają z tunelu na długość większą niż 140 mm każdy, gdy ubiór jest całkowicie rozpięty i rozłożony na płasko. Strona postępowania nie kwestionowała ww. wyników badań, nie przedstawiła też żadnych dowodów potwierdzających, że zakwestionowane spodnie są produktem bezpiecznym. Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK stwierdził, że spodnie polarowe chłpięce nie są bezpieczne i nałożył na stronę postępowania obowiązek określony w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz - na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 tej ustawy - karę pieniężną w wysokości 7 000 zł.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania zarzuciła Prezesowi UOKiK, że przy dokonywaniu oceny bezpieczeństwa spodni polarowych chłpięcych oparł się wyłącznie na kryterium ich zgodności z wymaganiami normy PN-EN 14682:2009.

W opinii Prezesa UOKiK zarzut ten nie jest zasadny. Dokonując oceny bezpieczeństwa spodni polarowych chłpięcych Prezes UOKiK oparł się o art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, określający ogólne wymagania bezpieczeństwa. Zgodnie z tym przepisem, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania (...) nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie. Organ nadzoru uwzględnił również wymagania określone w normie PN-EN 14682:2009. Jednym z dowodów, w oparciu o który Prezes UOKiK stwierdził, że spodnie polarowe nie są bezpieczne, jest sporządzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej sprawozdanie z badań organoleptycznych tych

spodni. W sprawozdaniu tym inspektorzy Inspekcji Handlowej w pierwszej kolejności stwierdzili, że spodnie polarowe chłopięce nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz w pkt 3.1.3 i 3.4.1 normy PN-EN 14682:2009. W spodniach tych stwierdzono występowanie, w obrębie pasa, wolnych końców sznurów ściągających bez ryglowania, ponadto sznury te wystają z tunelu na długość większą niż 140 mm każdy, gdy ubiór jest całkowicie rozpięty i rozłożony na płasko. Natomiast zgodnie z pkt 3.1.3 tej normy *„jeśli zastosowano sznurki ściągające, należy przymocować je do ubioru, na przykład przez zastosowanie ryglowania co najmniej w jednym punkcie usytuowanym w równej odległości od punktów wyjścia sznurków”*. Ponadto zgodnie z pkt 3.4.1 normy *„wolne końce sznurków ściągających umieszczone w okolicy pasa mogą wystawać maksymalnie 140 mm każdy, gdy ubiór jest całkowicie rozpięty i rozłożony na płasko”*. Dokumentacja zdjęciowa załączona do sprawozdania wskazuje przy tym, że długość sznurów ściągających w badanych dwóch egzemplarzach wynosi 220 oraz 240 mm, a zatem przekracza – odpowiednio - o 57% albo 71% wartość dopuszczalną, określoną w pkt 3.4.1 normy PN – EN 14682:2009 (140 mm). Inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili również, że powyższe nieprawidłowości mogą być przyczyną nieszczęśliwych wypadków wskutek zaczepienia ubioru o element wyposażenia placu zabaw lub poruszającego się obiektu, np. rower, karuzela, drzwi autobusu. Ustaleń zawartych w sprawozdaniu z badań organoleptycznych, które znajdują się w zgromadzonym materiale dowodowym, do momentu wydania zaskarżonej decyzji strona postępowania nie kwestionowała. Prezes UOKiK podzielił zatem stanowisko inspektorów Inspekcji Handlowej i stwierdził, że spodnie polarowe chłopięce nie są produktem bezpiecznym i stwarzają realne zagrożenie dla dzieci, które – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów - stanowią kategorię konsumentów podlegających szczególnej ochronie. Dlatego też informacje na temat zagrożeń związanych z użytkowaniem tych spodni oraz informacje, o ile przekroczone długość sznurów ściągających, choć zostały pominięte w zaskarżonej decyzji, to jednak ich brak nie wpływa na dokonaną ocenę bezpieczeństwa spodni polarowych chłopięcych.

Prezes UOKiK nie podziela również argumentu strony postępowania, iż brak skarg i reklamacji na spodnie polarowe chłopięce przesądza o bezpieczeństwie tych produktów. Należy natomiast zauważyć, że do obowiązków Prezesa UOKiK należy podjęcie szybkich działań w celu ochrony życia i zdrowia dzieci (jako użytkowników tych produktów) i niedopuszczenie do wystąpienia potencjalnych wypadków konsumenckich związanych z ich użytkowaniem.

Strona postępowania zarzuciła Prezesowi UOKiK naruszenie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez niezapewnienie jej czynnego udziału w postępowaniu. Według strony postępowania, czynny udział w postępowaniu byłby możliwy, gdyby została poinformowana, na czym polega zagrożenie związane z użytkowaniem spodni polarowych chłopięcych, bowiem wtedy mogłaby wykazać, że spodnie te nie stwarzają żadnego zagrożenia. W opinii Prezesa UOKiK argument ten jest bezzasadny. W piśmie z dnia 4 czerwca 2012 r., informującym o wszczęciu niniejszego postępowania, Prezes UOKiK powiadomił stronę, że może brać udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądać akta sprawy oraz sporządzać z nich notatki i odpisy. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania otwierało zatem stronie możliwość czynnego udziału w postępowaniu (w tym zapoznawanie się z aktami sprawy oraz kwestionowanie ustaleń Inspekcji Handlowej, dotyczących oceny bezpieczeństwa spodni polarowych chłopięcych), jednak z możliwości tej strona postępowania do momentu wydania zaskarżonej decyzji nie skorzystała. Strona postępowania nie ustosunkowała się do postanowienia z dnia 11 czerwca 2012 r., w którym Prezes UOKiK poinformował o nieprawidłowościach stwierdzonych w spodniach polarowych chłopięcych oraz umożliwił przedstawienie dowodów potwierdzających, że spodnie te są produktem bezpiecznym. Ponadto strona w toku całego postępowania – informowana o takiej możliwości w pismach z dnia 4 czerwca 2012 r., 9 sierpnia 2012 r. oraz 26 listopada 2012 r. - nie skorzystała z prawa do zapoznania się z aktami sprawy, w tym przed wydaniem zaskarżonej decyzji. W związku z powyższym, choć Prezes UOKiK umożliwił stronie postępowania czynny udział w postępowaniu, strona z tej możliwości nie skorzystała. Jak słusznie stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny, *„z zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym nie wynikają jedynie obowiązki dla organu administracji, lecz także uprawnienia strony do podejmowania takich działań, które umożliwiłby jej uzyskanie wpływu na mające zapasć rozstrzygnięcie. Do czasu wydania decyzji strona powinna korzystać z uprawnień nadanych przez ustawodawcę. Jeżeli tego nie czyni, z własnej woli nie uczestnicząc w postępowaniu administracyjnym, musi liczyć się z faktem, że w sprawie może zapasć rozstrzygnięcie wydane wyłącznie na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, które nie będzie dla niej korzystne”* (postanowienie z dnia 14 września 2011 r., II GSK 1701/11).

Wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania stwierdziła, że przy ponownej analizie nałożonej kary pieniężnej Prezes UOKiK powinien uwzględnić, iż podjęła działania naprawcze wobec spodni polarowych chłopięcych. W opinii Prezesa UOKiK argument ten nie przemawia za uchyleniem kary pieniężnej. Wskazać należy, działania

naprawcze zostały podjęte wobec innych produktów niż spodnie polarowe chłopięce, a okoliczność tę potwierdziła sama strona, która w piśmie z dnia 28 maja 2013 r. stwierdziła, że spodnie te były jej własnym projektem (podczas gdy spodnie polarowe chłopięce zakupiła w Chinach). Z kolei działania polegające na wycofaniu 159 par spodni od dystrybutora w maju 2013 r. potwierdzają jedynie wykonywanie przez stronę postępowania zaskarżonej decyzji i również ta okoliczność w opinii Prezesa UOKiK nie stanowi podstawy do zmiany nałożonej kary pieniężnej. Dodać należy, że strona postępowania nie wycofała wszystkich spodni od tego dystrybutora, który w kwietniu 2013 r. posiadał 396 par spodni polarowych chłopięcych na stanie magazynowym, zatem spodnie te w dalszym ciągu znajdują się na rynku.

Strona postępowania podniosła też, że wprowadzenie na rynek produktu niezgodnego z normą nie wynikało ze złej woli, ale z braku wiedzy o istnieniu „kazuistycznych norm”, które ponadto nie obowiązują w Chinach, gdzie spodnie zostały wyprodukowane. W pierwszej kolejności Prezes UOKiK pragnie podkreślić, że jedyną ustawową przesłanką warunkującą nałożenie kary pieniężnej na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jest wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. Stanowisko to podzielił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 16 listopada 2011 r., II GSK 1404/11. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że spodnie polarowe chłopięce nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa, zatem ustawowa przesłanka w niniejszej sprawie została spełniona. Zatem okoliczność, że przedsiębiorca odpowiedzialny za wprowadzenie na rynek produktu niebezpiecznego działał w dobrej lub złej woli – na co powołuje się strona – nie stanowi przesłanki do uchylenia kary. Ponadto zauważyć należy, że działalność związana z produkcją odzieży jest głównym przedmiotem jej działalności gospodarczej. Zatem strona postępowania, jako profesjonalny podmiot gospodarczy zajmujący się produkcją odzieży, powinna być świadoma obowiązujących regulacji w tym zakresie, m.in. ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz normy PN-EN 14682:2009. Stanowisko to potwierdza Naczelny Sąd Administracyjny, który podkreśla, iż od obywateli oczekiwać należy powinności, co najmniej podstawowej orientacji w przepisach obowiązującego prawa z zastrzeżeniem, że zakres wymaganej wiedzy o prawie jest zróżnicowany. Lepsza znajomość prawa jest bowiem wymagana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą określonego rodzaju. W związku z tym przyjmuje się, że osoba prowadząca działalność gospodarczą powinna być zorientowana w przepisach prawnych ją regulujących w stopniu wystarczającym do prawidłowego jej prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Ponadto przypomnieć należy, że do podstawowych obowiązków producenta należy – zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów - wprowadzanie na rynek

wyłącznie produktów bezpiecznych. Powoływanie się zatem na fakt, że spodnie polarowe chłopięce zostały wyprodukowane w Chinach, gdzie nie obowiązują normy europejskie, nie może w opinii Prezesa UOKiK stanowić przesłanki do zmiany zaskarżonej decyzji.

Strona postępowania podniosła również, że przy określeniu wysokości osiągniętej przez nią korzyści majątkowej Prezes UOKiK powinien – zamiast przychodu - uwzględnić dochód, wynikający ze sprzedaży spodni polarowych chłopięcych. Argument ten nie jest w opinii Prezesa UOKiK uzasadniony. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi, że wysokość kary pieniężnej ustala się uwzględniając w szczególności stopień i okoliczności naruszenia przez przedsiębiorcę obowiązków. Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie nakłada natomiast na Prezesa UOKiK obowiązku posiłkowania się przy określaniu wysokości kary pieniężnej dochodem. Pojęcie korzyści majątkowej zostało zdefiniowane przez Prezesa UOKiK na potrzeby postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i w sposób zamierzony nie jest tożsame z dochodem, do którego odwołuje się strona postępowania. Zasadność zastosowania tego pojęcia potwierdził Wojewódzki Sad Administracyjny w Warszawie, który stwierdził, że *„cywilistyczne rozumienie korzyści majątkowej na tle tego rodzaju spraw byłoby bowiem nieracjonalne. Uwzględnianie dla ustalenia korzyści majątkowej kosztów produkcji danego produktu prowadziłoby bowiem każdorazowo do analizy finansowej całego przedsiębiorstwa, na koszty te składają się bowiem nie tylko proste koszty produktów i opakowań lecz koszty funkcjonowania całego przedsiębiorstwa, amortyzacja urządzeń, wynagrodzenie pracowników itd. Zdaniem Sądu zastosowanie takiej wykładni wykracza poza ramy i cele ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów”* (wyrok z dnia 8 lutego 2011 r., VI SA/Wa 2423/10). Ponadto ponownie należy zaznaczyć, że kryterium to przy określaniu wysokości kary pieniężnej nałożonej na stronę postępowania miało jedynie charakter pomocniczy, co wyraźnie zostało wskazane w zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się do nałożonej kary pieniężnej należy podkreślić, iż określono ją na niskim poziomie (7% maksymalnej wysokości kary przewidzianej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów), a przy określaniu jej wysokości, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Po pierwsze, działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Jako okoliczność obciążającą Prezesa UOKiK uznał fakt, iż produkcja odzieży jest przedmiotem działalności strony postępowania. Okolicznością przemawiającą na niekorzyść strony postępowania jest również fakt, że

spodnie polarowe chłopięce stwarzają poważne zagrożenie dla dzieci, które - jak wynika z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów - stanowią kategorię konsumentów podlegających szczególnej ochronie. Z kolei, jako okoliczność łagodząca Prezes UOKiK wziął pod uwagę fakt, że jest to pierwsze naruszenie przez stronę postępowania przepisów dotyczących ogólnego bezpieczeństwa produktów. Ponadto przy ustalaniu wysokości kary kryterium pomocniczym była korzyść majątkowa w wysokości 38 208 zł, uzyskana przez stronę postępowania ze sprzedaży 1200 spodni polarowych chłopięcych.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę w toku postępowania odwoławczego zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia nie dopatrył się w niniejszej sprawie przesłanek, które przemawiałyby za uchynieniem zaskarżonej decyzji. W całości należy podtrzymać wszelkie argumenty wskazane w zaskarżonej decyzji, które uzasadniają zarówno dokonaną ocenę bezpieczeństwa spodni polarowych chłopięcych, nałożenie na stronę obowiązku określonego w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jak również kary pieniężnej oraz jej wysokość. W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że decyzja nr DNR-1/136/2012 z dnia 31 grudnia 2012 r. była prawidłowa i brak jest podstaw do jej uchylenia.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

PREZES
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów

dr Małgorzata Krasnodębska-Tomkiel

Otrzymuje:

pełnomocnik strony postępowania